31998R2366

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2366/98

z dnia 30 października 1998 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania systemu pomocy produkcyjnej w odniesieniu do oliwy z oliwek w latach gospodarczych 1998/1999, 1999/2000 i 2000/2001

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów [1], ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1638/98 [2], w szczególności jego art. 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1638/98 z dnia 20 lipca 1998 r. zmieniające rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów, w szczególności jego art. 2 ust. 4 i art. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2261/84 z dnia 17 lipca 1984 r. ustanawiające ogólne zasady przyznawania pomocy na produkcję oliwy z oliwek oraz organizacjom producentów [3], zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1639/98 [4], w szczególności jego art. 19,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 3 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84 przewiduje złożenie deklaracji upraw; niektóre pojęcia, tak jak „uprawianych drzew oliwnych", powinny być precyzyjnie określone, a treść i harmonogram powiadomień producentów powinny być ustanowione, aby zapewnić zaktualizowaną wiedzę na temat sektora produkcji oliwy i poprawić ją przed rozpoczęciem roku gospodarczego 2001/2002, kiedy zaplanowane jest wprowadzenie reformy;

w celu uniknięcia poważnego zagrożenia równowagi rynku art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1638/98 przewiduje, że żadna pomoc w ramach jakiegokolwiek programu funkcjonującego od dnia 1 listopada 2001 r. nie może być wypłacana w odniesieniu do drzew oliwnych nasadzonych po dniu 1 maja 1998 r., z wyjątkiem przekształcania starych plantacji oliwek lub programu zatwierdzonego przez Komisję; pojęcie „dodatkowych drzew oliwnych" i „nowych nasadzeń" wymaga zdefiniowania, jak również odpowiednich ustaleń w odniesieniu do deklaracji, identyfikacji i zatwierdzenia; programy w odniesieniu do dodatkowych nasadzeń powinny wyszczególniać liczbę obumarłych lub spalonych drzew oliwnych, które wolno zastąpić bez zwiększania całkowitej produkcji;

wnikliwe badania obecnie wykorzystywanych przez Państwa Członkowskie metod powodują konieczność odłożenia wprowadzenia do roku zbioru 1998/99 przepisów rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3061/84 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu pomocy w przypadku produkcji oliwy z oliwek [5], zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2455/97 [6];

do celów zatwierdzenia art. 13 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84 zobowiązuje właścicieli olejarni do zastosowania się do niektórych warunków; wprowadzone warunki do zatwierdzenia powinny zapewnić skuteczne mechanizmy kontrolne; olejarnie powinny mieć wyposażenie pozwalające na automatyczne ważenie partii oliwek dostarczanych do olejarni; rejestrowana informacja powinna zawierać szczegóły dotyczące miejsca przeznaczenia oliwy wychodzącej z olejarni;

zgodnie z art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84 każde producenckie Państwo Członkowskie musi stosować system kontroli w celu zapewnienia, że produkt, na rzecz którego przyznano pomoc, kwalifikuje się do takiej pomocy; dlatego wnioski o pomoc muszą zawierać dane szczegółowe w celu stosowania takiego systemu; w związku z tym należy nałożyć na plantatorów oliwek, organizacje producentów i ich stowarzyszenia pewne zobowiązania;

plantatorzy oliwek mogą tłoczyć oliwki w Państwie Członkowskim innym niż Państwo Członkowskie, w którym je wyprodukowano; uwzględniając właściwe zastosowania systemu pomocy, należy ustanowić przepisy w odniesieniu do współpracy administracyjnej między Państwem Członkowskim, w którym otrzymuje się oliwę, a Państwem Członkowskim, z którego oliwki pochodzą;

należy uwzględnić czynniki ustalające ilość uprawnioną do pomocy; należy ustanowić zasady określania ilości uprawnionej do pomocy w przypadkach gdy ilość, w odniesieniu do której występuje się o pomoc, lub liczba drzew wymieniona w deklaracji upraw nie może być sprawdzona lub nie można jej przyjąć podczas przeprowadzania kontroli;

---

[1] Dz.U. 172 z 30.9.1966, str. 3025/66.
[2] Dz.U. L 210 z 28.7.1998, str. 32.
[3] Dz.U. L 208 z 3.8.1984, str. 3.
[4] Dz.U. L 210 z 28.7.1998, str. 38.
[5] Dz.U. L 288 z 1.11.1984, str. 52.
[6] Dz.U. L 340 z 11.12.1997, str. 26.

wnikliwe badania obecnie obowiązującego systemu wymagają przedłużenia stosowania przepisów rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3061/84 dotyczącego uznania organizacji producentów i ich stowarzyszeń oraz uzgodnień dotyczących finansowania ich na podstawie wstrzymanej pomocy zgodnie z art. 20d rozporządzenia nr 136/66/EWG;

artykuł 2 rozporządzenia (WE) nr 1638/98 przewiduje, że w latach gospodarczych od 1998/99 do 2000/2001 praca nad rejestrem upraw oliwek, jak przewidziano w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2276/79 z dnia 16 października 1979 r. ustanawiającym szczegółowe zasady ustanowienia rejestru upraw oliwek w Państwach Członkowskich produkujących oliwę z oliwek ([1]), zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 1279/89 ([2]), powinna skoncentrować się na tworzeniu, uaktualnianiu i wykorzystaniu Systemu Informacji Geograficznej (GIS); w konsekwencji, w celu zapewnienia zgodności baz danych zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiającym zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ([3]), zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 820/97 ([4]) i rozporządzeniem (EWG) nr 3887/92 z dnia 23 grudnia 1992 r. ustanawiającymi szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ([5]), zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1678/98 ([6]), informacje do GIS w odniesieniu do upraw oliwek powinny być wyszczególnione wraz z metodami centralizacji, ustaleniami, kryteriami i techniczną tolerancją; z uwagi na finansowanie przez Wspólnotę niezbędne jest ustalenie warunków, zgodnie z którymi GIS w odniesieniu do uprawy oliwek Państwa Członkowskiego lub regionu zostanie uznany za zakończony;

GIS w odniesieniu do upraw oliwek musi umożliwić weryfikację informacji zawartych w deklaracjach upraw; niezbędne jest ustalenie procedury badania niezgodności między deklaracjami i ocenami GIS w odniesieniu do upraw oliwek; w przypadku niemożności rozstrzygnięcia niezgodności należy ustalić ilość oliwy z oliwek, która kwalifikuje się do pomocy;

w przypadku gdy GIS w odniesieniu do uprawy oliwek nie został ukończony, należy założyć przeprowadzenie minimalnej liczby kontroli na miejscu dotyczących deklaracji upraw; w roku gospodarczym 1998/99 należy ustanowić GIS w odniesieniu do upraw oliwek we wszystkich Państwach Członkowskich i na tym zadaniu należy skoncentrować wysiłki;

należy ustanowić uzgodnienia w odniesieniu do kontroli na miejscu, określając w szczególności liczbę deklaracji do sprawdzenia na miejscu na obszarach, gdzie nie ukończono GIS w odniesieniu do upraw oliwek; w celu sprawdzenia zgodności między informacjami we wnioskach o pomoc a informacją w ewidencji zapasów w olejarniach należy przeprowadzić wnikliwe kontrole reprezentacyjnej partii olejarni, z karami dla odbiorców oliwy odmawiających poddaniu się kontroli lub nieumiejących wykazać, że przyjęli dostawę oliwy;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny być uwzględnione w programie pracy agencji kontrolnych przewidzianych w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 27/85 z dnia 4 stycznia 1985 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (EWG) nr 2262/84 wprowadzającego specjalne środki w sektorze oliwy z oliwek ([7]), zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr w 3602/92 ([8]);

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Olejów i Tłuszczów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

Deklaracje upraw

Artykuł 1

1. Do celów przyznania pomocy produkcyjnej w odniesieniu do oliwy z oliwek przewidzianej w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 136/66/EWG, przed dniem 1 grudnia każdego roku gospodarczego plantatorzy oliwek składają deklaracje upraw, podając liczbę uprawianych drzew oliwnych i szczegółowe dane dotyczące zarządzanych przez nich plantacji oliwek do dnia 1 listopada roku gospodarczego, którego deklaracja dotyczy.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia:

a) „uprawiane drzewo oliwne" oznacza żywe drzewo oliwne z gatunku zaklasyfikowanego jako krajowe, stale rosnące bez względu na wiek lub kondycję, posiadające ewentualnie kilka pni rozdzielonych u nasady nie szerzej niż na dwa metry;

([1]) Dz.U. L 262 z 18.10.1989, str. 11.
([2]) Dz.U. L 127 z 11.5.1989, str. 24.
([3]) Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 1.
([4]) Dz.U. L 117 z 7.5.1997, str. 1.
([5]) Dz.U. L 391 z 31.12.1992, str. 36.
([6]) Dz.U. L 212 z 30.7.1998, str. 23.
([7]) Dz.U. L 4 z 5.1.1985, str. 5.
([8]) Dz.U. L 366 z 15.12.1992, str. 31.

b) „działka z drzewami oliwnymi" oznacza:

— działkę z drzewami oliwnymi, zgodnie z definicją danego Państwa Członkowskiego, lub, jeżeli taka definicja nie istnieje,

— nieprzerwany obszar gruntu obsadzony, na przestrzeni większej niż określona w art. 24 ust. 1 tiret drugie, uprawianymi drzewami oliwnymi, z czego każde znajduje się w odległości od kolejnego drzewa oliwnego nie dalej niż 20 metrów;

c) „rozproszone drzewa oliwne" to uprawiane drzewa oliwne, które nie spełniają warunków niezbędnych do utworzenia grupy drzew na działce z drzewami oliwnymi;

d) „obszar uprawy drzew oliwnych" oznacza powierzchnię działki z drzewami oliwnymi lub, w odniesieniu do każdego rozproszonego drzewa oliwnego, powierzchnię jednego ara;

e) „plantator" i „gospodarstwo" oznaczają pojęcia zdefiniowane w odniesieniu do zintegrowanego systemu, przewidzianego w art. 1 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92.

3. Deklaracje upraw są składane we właściwej agencji Państwa Członkowskiego lub, tam gdzie jest to stosowne, w organizacji producentów, do której należy plantator oliwek.

Artykuł 2

Od roku gospodarczego 1998/99 deklaracje upraw zawierają co najmniej:

a) nazwisko, imiona i adres plantatora oliwek;

b) dane o położeniu lub położeniach gospodarstwa;

c) całkowitą liczbę uprawianych drzew oliwnych, łącznie z rozproszonymi drzewami oliwnymi;

d) odesłanie do księgi wieczystej działki z drzewami oliwnymi gospodarstwa lub, jeżeli nie ma księgi wieczystej, pełen opis gospodarstwa i działki z drzewami oliwnymi;

e) w odniesieniu do każdej działki z drzewami oliwnymi: liczbę uprawianych drzew oliwnych, główną odmianę i dane szczegółowe dotyczące nawadniania lub obecności towarzyszących upraw.

Artykuł 3

1. Jeżeli deklaracja upraw została już przekazana właściwemu organowi, wówczas deklaracja upraw na bieżący rok zbioru zawiera jedynie odniesienia do poprzedniej deklaracji i zmian, które od tamtej pory nastąpiły. W odniesieniu do lat gospodarczych 1998/99 i 1999/2000 wszelkie zmiany uwzględnia się w odniesieniu do obowiązujących definicji i informacji niezbędnych w odniesieniu do deklaracji upraw zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 3061/84 w odniesieniu do roku 1997/98.

Jeżeli nie ma zmian w omawianej informacji, deklaracje upraw są składane w tym samym czasie, kiedy wnioski o pomoc, stwierdzając tylko, że nie ma zmian w stosunku do poprzedniej deklaracji.

2. Deklaracje złożone zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 3061/84 zastępuje się pełną deklaracją upraw zgodnie z art. 1 i 2 podczas lat gospodarczych 1999/2000 i 2000/2001.

Artykuł 4

1. W celu stworzenia bazy dla płatności pomocy plantatorom oliwek w ramach wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów, obowiązującego od dnia 1 listopada 2001 r., dodatkowe drzewa oliwne nasadzone po dniu 1 maja 1998 r. muszą być zidentyfikowane geograficznie i włączone do krajowego czy regionalnego programu zatwierdzonego przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 38 rozporządzenia nr 136/66/EWG.

Drzewa oliwne uważa się za geograficznie zidentyfikowane tam, gdzie występują w bazie danych graficznych informacji przewidzianych w art. 24 lub, jeżeli to nie wystarczy, tam gdzie właściwa agencja Państwa Członkowskiego posiada informacje kartograficzne pozwalające na lokalizację drzew.

2. Do celów art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1638/98 „dodatkowe drzewo oliwne" oznacza drzewo oliwne nasadzone po dniu 1 maja 1998 r., inne niż drzewo oliwne nasadzone na miejscu drzewa wyciętego po dniu 1 maja 1998 r.:

— na obszarze geograficznym objętym programem zmiany kierunku produkcji, lub

— jeżeli karczowanie i zastępowanie rejestruje się indywidualnie w gospodarstwie danego plantatora oliwek.

Wykarczowane drzewo oliwne wymienione w poprzednim akapicie nie może być tym, które już zarejestrowano jako zastąpione przez inne drzewo; musi być drzewem, które przed wycięciem było geograficznie zidentyfikowanym uprawianym drzewem oliwnym.

3. Programy obejmujące dodatkowe drzewa oliwne składane do zatwierdzenia przez Komisję muszą, w szczególności, zawierać następujące informacje:

a) całkowitą liczbę uprawianych drzew oliwnych i odpowiednie powierzchnie w danej strefie geograficznej w dniu przedstawienia programu;

b) liczbę drzew oliwnych nasadzonych i wyciętych, przewidzianych w programie i na odpowiednich powierzchniach;

c) tam gdzie to stosowne, liczbę obumarłych lub spalonych drzew oliwnych do wymiany wraz z opisem okoliczności;

d) geograficzne lokalizacje wykarczowanych, obumarłych lub spalonych drzew oliwnych.

Artykuł 5

1. Nowe nasadzenia, od dnia 1 listopada 1995 r. do dnia 31 października 1998 r., objęte będą deklaracją sprzed dnia 1 kwietnia 1999 r., łącznie z informacją określoną w art. 2 lub, tam gdzie to stosowne, nawiązując do wcześniejszej deklaracji zawierającej tę samą informację. Deklaracji nowych nasadzeń towarzyszą dokumenty zgodne z wymogami Państwa Członkowskiego, potwierdzające, że:

— wszystkie lub niektóre drzewa zostały nasadzone przed dniem 1 maja 1998 r., lub:

— nasadzenia miały miejsce po dniu 1 maja 1998 r., a przed dniem 1 listopadem 1998 r., wraz z wycięciem w tym okresie określonej liczby (wymienionej) uprawianych drzew oliwnych.

Dowód może mieć formę faktury sprzedaży ze szkółki, dokumentu dostawy młodych roślin lub innego dokumentu uznanego przez Państwo Członkowskie.

2. Od dnia 1 listopada 1998 r. dani plantatorzy oliwek składają najpierw deklaracje zamiaru nasadzenia, podając liczbę i lokalizację drzew oliwnych oraz, gdzie jest to stosowne, liczbę i lokalizację drzew oliwnych do wykarczowania lub wykarczowanych, ale nieuzupełnionych po dniu 1 maja 1998 r.

Nie później niż w końcu drugiego miesiąca, po złożeniu deklaracji wymienionych w pierwszym akapicie, Państwa Członkowskie informują danych plantatorów, czy:

— planowane nasadzenie wymaga zastąpienia wyciętych drzew, a więc nie może być uznane za wykorzystanie dodatkowych drzew oliwnych w znaczeniu art. 4 ust. 2,

— planowane nasadzenie wymaga dodatkowych drzew oliwnych objętych programem zatwierdzonym w art. 4 i kwalifikuje się do pomocy po dniu 31 października 2001 r.,

— planowane nasadzenie wymaga dodatkowych drzew oliwnych, niestanowiących podstawy do wypłacenia pomocy po dniu 31 października 2001 r.

3. W kontekście deklaracji upraw zgodnie z art. 2, wszelkie nasadzone drzewa oliwne muszą być wyszczególnione wraz z:

a) odniesieniem do wcześniejszej deklaracji określonej w ust. 2; i

b) tam, gdzie jest to właściwe:

— wskazaniem liczby uprawianych drzew oliwnych, które wykarczowano i które zastąpiono zostały nowymi drzewami, lub

— odniesieniem do programu zatwierdzonego przez Komisję, w ramach którego następuje zasadzenie.

ROZDZIAŁ 2

Plony

Artykuł 6

1. Do celów ustalenia plonów oliwek i uzysku oliwy zgodnie z art. 18 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84 za rok gospodarczy 1998/99 producenckie Państwo Członkowskie dostarczy Komisji dane o jednorodnych obszarach produkcji, w szczególności uwzględniając:

— geograficzną lokalizację i agronomiczną charakterystykę terenu,

— dominujące odmiany, najczęstszy rodzaj przycinania i wiek drzew oliwnych.

Jednorodne obszary produkcji mogą być zmienione jedynie po przedstawieniu przekonującego uzasadnienia. Takie zmiany zostaną wprowadzone z inicjatywy Komisji lub na wniosek Państwa Członkowskiego.

2. Dane o każdym obszarze produkcji, zgodnie z ust. 1, muszą przynajmniej obejmować:

a) granice geograficzne obszaru;

b) szacunkową powierzchnię upraw drzew oliwnych;

c) szacunkową średnią liczbę drzew oliwnych na hektarze powierzchni wykorzystanej pod uprawę oliwek;

d) średnią produkcję oliwy z jednego drzewa;

e) średnią produkcję oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia na 100 kg oliwek.

3. Najpóźniej przed dniem 1 sierpnia 1999 r. Państwa Członkowskie przekażą dane, określone w ust. 2 lit. b)–e), wraz z krótkim sprawozdaniem o warunkach produkcji rejestrowanych w każdym obszarze w trakcie roku gospodarczego.

4. Do celów ustalenia uzysku oliwy w roku gospodarczym 1998/99 producenckie Państwo Członkowskie określi uzysk oliwy z oliwek w każdym obszarze produkcji, w odniesieniu do różnie wyposażonych olejarni o reprezentatywnej zdolności tłoczenia dla omawianego obszaru, na różnych etapach zbioru plonów.

Do celów ustalenia uzysku oliwy Państwa Członkowskie określą, przynajmniej w odniesieniu do obszarów najwyższej produkcji i na początku roku gospodarczego, uzysk oliwy z drzew w typowych warunkach produkcji dla danego obszaru.

ROZDZIAŁ 3

Zatwierdzone olejarnie

Artykuł 7

Od roku gospodarczego 1998/99 w celu zatwierdzenia olejarni:

a) informacja zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2261/84 zawiera:

   — zdolność składowania oliwy,

   — możliwość tłoczenia na bieżąco w ciągu ośmiogodzinnego dnia pracy,

   — opis wyposażenia technicznego zainstalowanego lub funkcjonującego w olejarni, wraz z danymi szczegółowymi dotyczącymi rodzaju, produkcji, modelu i wydajności na godzinę każdej jednostki;

b) wśród środków kontroli olejarni, które produkowały ponad 20 ton oliwy w poprzednim roku gospodarczym, znajduje się system automatycznego ważenia oliwek i rejestrowania wagi oraz specjalny miernik elektryczności dla sprzętu do tłoczenia.

Jednakże od roku gospodarczego 1999/2000 lit. b) będzie dotyczyć olejarni o wydajności, jak określono w lit. a) tiret drugie, więcej niż 2 tony oliwy w ciągu ośmiogodzinnego dnia pracy. Warunek ten dotyczy też innych olejarni od roku gospodarczego 2000/01.

Dodatkowo, niezwłocznie po podaniu takiej informacji, olejarnie muszą wystawiać plantatorom oliwek świadectwa określone w art. 12 ust. 1 i podporządkować się warunkom kontroli ustanowionym przez Państwo Członkowskie.

Bez uszczerbku dla kar krajowych, które mogą być stosowane, art. 13 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84 jest stosowany z uwagi na pewne ryzyko w odniesieniu do ilości kwalifikującej się do pomocy, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym artykule oraz art. 8 i 9.

Artykuł 8

W ramach porozumień kontrolnych przewidzianych w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84 Państwa Członkowskie wprowadzają:

a) w szczególności analizę próbek w celu sprawdzenia, czy oliwa odpowiada opisowi i definicji z pkt 1 Załącznika do rozporządzenia nr 136/66/EWG, a także, że nie jest zanieczyszczona niepożądanymi substancjami, w szczególności rozpuszczalnikami;

b) od roku gospodarczego 1998/99:

   — ewidencję towarową powiązaną z księgowością, uwzględniając co najmniej informacje wyszczególnione w art. 9 ust. 1 i, tam gdzie stosowne, do przeprowadzonych analiz,

   — miesięczne wyciągi tych informacji wysyłane przed 10. dniem miesiąca następującego po odpowiednim miesiącu do właściwej agencji i, gdzie stosowne, do agencji odpowiedzialnej za kontrole; jednakże w odniesieniu do olejarni, które wyprodukowały mniej niż 20 ton oliwy w poprzednim roku gospodarczym, miesięczny wyciąg zawierać będzie jedynie ilościowe informacje wskazane w art. 9 ust. 1 lit. b), c), d) i f),

   — kontrole metody odprowadzania ścieków;

c) od roku gospodarczego 1999/2000 dostawy oliwy z oliwek spełniają jeden z następujących wymogów:

   — w przypadku gdy zostało sprzedane mniej niż 50 litrów lub nie było sprzedaży, ale je dostarczono na podstawie wydanego kwitu wykazującego przynajmniej tę ilość, dane i podpis odbiorcy,

   — lub, w wypadku sprzedaży oliwy, dostarczono ją w opakowaniach wielokrotnego użytku o maksymalnej pojemności 200 litrów z zamknięciem, które nie może być naruszone, opatrzonym seryjnym numerem, numerem identyfikacyjnym olejarni i rokiem gospodarczym, lub

   — lub sprzedano oliwę dostarczoną na podstawie wydanej faktury i bankowego potwierdzenia płatności.

Artykuł 9

1. Ewidencja towarowa zgodnie z art. 8 lit. b) zawiera w odniesieniu do każdego dnia:

a) ilość oliwek dostarczanych do olejarni partiami, z nazwą producenta lub właściciela na każdej partii;

b) ilość wytłoczonych oliwek;

c) ilość otrzymanej oliwy;

d) ilość oliwy kupionej lub otrzymanej od dnia 1 grudnia 1998 r., wskazując nadawcę; ilości odnoszące się do listopada 1998 r. wskazuje się łącznie;

e) ilość otrzymanych wytłoczyn oliwek, określonych stawką ryczałtową;

f) ilość oliwy wywożonej z olejarni partiami, z nazwą odbiorcy i wskazaniem, czy odbiorca jest producentem objętym art. 8 lit. c) tiret pierwsze;

g) ilość wytłoczyn oliwek wywożonych z olejarni;

— partiami, z nazwą odbiorcy w przypadku sprzedaży zakładowi ekstrakcyjnemu,

— ustalona stawką ryczałtową, z nazwą odbiorcy w innych przypadkach,

— ważone partiami, tam gdzie olejarnia posiada wagę pomostową.

2. Na żądanie organów odpowiedzialnych za kontrolę ewidencji towarowej olejarnia przedstawia:

a) od dnia 1 lipca i od roku gospodarczego 1998/99 – ilość oliwy z oliwek wytłoczonej od początku roku gospodarczego rozłożonej na partie oliwek dostarczonych do olejarni i na danego producenta;

b) od roku gospodarczego 1999/2000 lub 2000/01, zgodnie z art. 7 akapit drugi – automatycznie rejestrowany zapis wagi partii oliwek dostarczanych do olejarni;

c) od roku gospodarczego 1999/2000 – rejestr dostarczonych ilości, podzielonych według art. 8 lit. c) tiret trzecie z zaznaczeniem danych odbiorcy oliwy;

d) jeżeli oliwa lub wytłoczyny oliwek są sprzedawane, fakturę sprzedaży za każdą partię i począwszy od roku gospodarczego 1999/2000, wyciągi bankowe wykazujące płatności za oliwę.

3. Ilość pozostałości oliwy określona w ust. 1 może być określona według stawki ryczałtowej przez pomnożenie ilości wytłoczonych oliwek przez współczynnik wykazany w specyfikacji technicznej olejarni, a jeżeli nie, to według następujących współczynników:

— 0,35 w odniesieniu do olejarni o tradycyjnym cyklu produkcyjnym,

— 0,45 w odniesieniu do olejarni ze stałym trójetapowym cyklem produkcyjnym,

— 0,70 w odniesieniu do olejarni ze stałym dwuetapowym cyklem produkcyjnym.

Artykuł 10

1. Do celów kontroli plantatorzy oliwek, zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. f), po otrzymaniu ponad 200 litrów oliwy do końca tego roku gospodarczego prowadzą rejestr dotyczący miejsca przeznaczenia oliwy wyprodukowanej z ich oliwek lub przedstawiają odpowiednio fakturę sprzedaży lub inny dokument ewidencyjny.

Co więcej, plantator przedstawia właściwemu organowi w Państwie Członkowskim lub właściwej organizacji producentów, której jest członkiem, od roku gospodarczego 1999/2000 i przed dniem 1 grudnia, deklaracje ilości oliwy w odniesieniu do każdego głównego miejsca przeznaczenia, otrzymanej poprzedniego roku gospodarczego, a także wyciąg ze stanu zapasów na dzień 1 listopada.

Organizacje producentów przekazują informacje określone w drugim akapicie właściwemu organowi Państwa Członkowskiego lub właściwej agencji kontrolnej przed dniem 1 stycznia. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję przed dniem 15 stycznia.

2. Główni odbiorcy oliwy, zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. f), inni niż określeni w ust. 1, posiadają odpowiednie dokumenty do okazania organom kontrolnym w celu umożliwienia wymienionym organom sprawdzenia, czy wspomniani odbiorcy istotnie odebrali taki transport oliwy. Definicja „główny odbiorca" i określenie niezbędnych dokumentów należy do Państwa Członkowskiego.

Artykuł 11

1. Producenckie Państwa Członkowskie informują Komisję:

— przed dniem 1 września – o ilości oliwy z oliwek wyprodukowanej w olejarniach w bieżącym roku gospodarczym na dzień 30 czerwca,

— przed dniem 1 grudnia – o ilości oliwy z oliwek wyprodukowanej w olejarniach z uwzględnieniem poprzedniego roku gospodarczego.

2. W przypadkach wymienionych w art. 13 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84, w celu uzyskania zatwierdzenia olejarni w ramach specjalnych mechanizmów kontroli, zainteresowane Państwo Członkowskie przedstawia Komisji uzasadniony wniosek, wyszczególniając rodzaj podejmowanej kontroli w stosunku do danej olejarni. W ciągu 30 dni Komisja decyduje o wyrażeniu albo niewyrażeniu zgody i powiadamia zainteresowane Państwo Członkowskie o decyzji.

ROZDZIAŁ 4

Wnioski i przyznanie pomocy

Artykuł 12

1. Wnioski o pomoc mogą być złożone przez każdego plantatora oliwek, który złożył deklarację upraw. Zawierają one przynajmniej następujące informacje:

a) nazwisko, imiona i adres plantatora oliwek;

b) ilość produkowanej oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia;

c) lokalizacje gospodarstwa i działek, na których oliwki były zbierane, w odniesieniu do deklaracji upraw;

d) zatwierdzone olejarnie produkujące oliwę, wraz ze szczegółowymi danymi o ilości wykorzystanych oliwek i wyprodukowanej oliwie w każdej olejarni;

e) w razie potrzeby, od roku zbioru 1999/2000 ilość oliwek dostarczonych firmie przetwórczej, wskazując dane firmy.

Wnioski o pomoc są zaopatrzone w świadectwo z olejarni, którego forma i treść zostaną określone przez Państwa Członkowskie, potwierdzające szczegółowe dane z lit. d).

2. Jeżeli plantatorzy oliwek sprzedali część lub wszystkie oliwki, wniosek o pomoc zawiera oprócz informacji wyszczególnionych w ust. 1:

a) nazwisko, imiona i adres nabywcy;

b) kopię faktury sprzedaży oliwek;

c) kopię świadectwa z olejarni potwierdzającego dane szczegółowe z ust. 1 lit. d).

3. Wnioski o pomoc są składane przez plantatorów oliwek przed dniem 1 lipca każdego roku gospodarczego:

— organizacji producentów, której plantatorzy oliwek są członkami,

— właściwym organom zainteresowanych Państw Członkowskich, w których plantatorzy oliwek nie są członkami organizacji producentów.

Z wyjątkiem przypadku siły wyższej, jeżeli wnioski są przedłożone z opóźnieniem, pomoc, do której plantatorzy oliwek byliby uprawnieni, składając wnioski w terminie, zostanie obniżona o 1 % za dzień roboczy. Wnioski złożone z opóźnieniem przekraczającym dwadzieścia pięć dni nie są przyjmowane.

4. Plantatorzy oliwek, chcąc otrzymać zaliczkę na poczet pomocy przewidzianej w art. 12 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84, zobowiązani są złożyć wniosek o zaliczkę wraz z wnioskiem o pomoc.

5. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję przed dniem 1 września każdego roku gospodarczego o liczbie złożonych wniosków o pomoc i o danej ilości oliwy z oliwek.

Artykuł 13

Jeżeli część lub całość produkcji plantatorów oliwek jest tłoczona w zatwierdzonej olejarni znajdującej się w Państwie Członkowskim, innym niż te, w którym oliwki zebrano, wniosek o pomoc przedkłada się właściwej agencji Państwa Członkowskiego, w którym oliwę wyprodukowano.

W takich przypadkach, po skontrolowaniu olejarni, o której mowa, drugie z wymienionych Państw Członkowskich przedstawia wniosek o pomoc i informacje dotyczące kontroli w olejarni Państwu Członkowskiemu pochodzenia oliwek. Po sprawdzeniu, czy wszystkie wymagania do przyznania pomocy są spełnione, Państwo Członkowskie, w którym oliwki zebrano, wypłaca pomoc produkcyjną.

Artykuł 14

1. Plantatorzy oliwek są uprawnieni do pomocy w odniesieniu do ilości rzeczywiście wyprodukowanej oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia oraz do stawki ryczałtowej ilości wytłoczyn oliwek przewidzianej w ust. 2.

Niemniej, ilość, od której można będzie wypłacać pomoc, uwzględniając deklaracje upraw i wnioski o pomoc na lata gospodarcze 1998/99, 1999/2000 i 2000/2001 w przypadkach określonych w art. 15 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84 i art. 2 ust. 3 rozporządzenia WE nr 1638/98, ustala się zgodnie z art. 15.

2. Ilość oliwy z wytłoczyn oliwek, w odniesieniu do której pomoc może zostać wypłacona, wynosi 8 % ilości oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia wyprodukowanej z oliwek, z których pochodzą te wytłoczyny, i w odniesieniu do której prawo do pomocy zostało przyznane zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84.

3. W celu określenia ilości oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia rzeczywiście wyprodukowanej od roku gospodarczego 1998/99 właściwa agencja przede wszystkim bierze pod uwagę:

— podstawowe dane w rejestrze uprawy oliwek lub systemie informacji geograficznej (GIS) dla uprawy oliwek w odniesieniu do potencjału produkcyjnego. Na obszarach nieuwzględnionych na bieżąco w ewidencji uprawy oliwek lub w GIS wykorzystane zostaną informacje zawarte w deklaracjach upraw,

— informacje ze skomputeryzowanego zbioru danych określonych w art. 27,

— dowód tłoczenia przedstawiony przez zatwierdzone olejarnie,

— wyniki przeprowadzonych kontroli.

4. Do celów ustalenia rzeczywistej produkcji zgodnie z art. 17a ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84 Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję przed dniem 1 kwietnia następnego roku gospodarczego o ilości, w odniesieniu do której pomoc jest wypłacana.

Artykuł 15

1. W przypadkach przewidzianych w art. 15 ust. 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84, gdy ilość objęta wnioskami o pomoc nie jest potwierdzona przez zatwierdzoną olejarnię, wówczas ilość oliwy z tej olejarni, w odniesieniu do której każdy plantator oliwek jest uprawniony do pomocy, jest ustalona przez Państwo Członkowskie zgodnie z art. 15 ust. 4 tego rozporządzenia.

Jednakże bez uszczerbku dla jakichkolwiek roszczeń, które plantatorzy oliwek mogliby zgłaszać przeciwko olejarni, ilość, w odniesieniu do której wypłacana jest pomoc, nie może przekroczyć 75 % ilości objętej przez każdy wniosek o pomoc lub 75 % ilości otrzymanej przez pomnożenie średnich zbiorów z jednolitego obszaru produkcji przez liczbę danych drzew oliwnych. Liczbę drzew określa się proporcjonalnie jako funkcję ilości oliwy w przypadkach ubiegania się o pomoc w odniesieniu do oliwy otrzymanej z kilku olejarni.

2. Jeżeli liczba drzew wskazana w deklaracji upraw jest wyższa od rzeczywistej ilości, w odniesieniu do której wypłacana jest pomoc, gdzie jest to stosowne, wszelkie inne kary ustala się zgodnie z procentem, o który zadeklarowana liczba drzew przekracza obecną ich liczbę zgodnie z art. 28 ust. 4:

— jeżeli ten procent nadwyżki wynosi 55 % lub mniej, pomoc zostanie przyznana dla ilości jak w pierwszym akapicie art. 14 ust. 1, pomniejszonym o kwotę korygującą; kwota korygująca jest równa danej ilości pomnożonej przez procent i przez współczynnik wyliczony według następującej skali:

Nadwyżka w procentach	Współczynnik
powyżej 0, ale nie więcej niż 5	0
powyżej 5, ale nie więcej niż 15	0, 005
powyżej 15, ale nie więcej niż 25	0, 0075
powyżej 25, ale nie więcej niż 35	0, 010
powyżej 35, ale nie więcej niż 45	0, 0125
powyżej 45, ale nie więcej niż 55	0, 015

— jeżeli procent nadwyżki wynosi ponad 55 %, ale nie więcej niż 75 %, plantator oliwek i dana działka nie kwalifikują się do systemu pomocy w danym roku gospodarczym,

— jeżeli procent nadwyżki wynosi ponad 75 %, plantator oliwek i dane działki nie kwalifikują się do systemu pomocy w danym roku gospodarczym ani w następnym.

Artykuł 16

1. Z zastrzeżeniem wyników przeprowadzonych kontroli, w szczególności określonych w art. 28, Państwa Członkowskie wypłacają zaliczkę przewidzianą w art. 12 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84 od dnia 16 października każdego roku gospodarczego.

2. Po przeprowadzeniu wszystkich wymaganych kontroli i z zastrzeżeniem ich wyników Państwa Członkowskie wypłacają pozostałą część pomocy producentom w ciągu 90 dni od ustalenia przez Komisję rzeczywistej produkcji w danym roku gospodarczym i jednostkowej kwoty pomocy produkcyjnej przewidzianej w art. 17a ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84.

ROZDZIAŁ 5

Organizacje producentów i ich stowarzyszenia

Artykuł 17

Bez uszczerbku dla innych warunków ustanowionych w art. 20c rozporządzenia nr 136/66/EWG, rozdziałów 3 i 4 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84 i niniejszego rozporządzenia, organizacje producentów i ich stowarzyszenia mogą nie zostać uznane, jeżeli:

a) nie posiadają struktury administracyjnej niezbędnej w celu wykonywania zadań, które im powierzono;

b) nie posiadają wykwalifikowanego personelu niezbędnego do wykonywania tego rodzaju zadań;

c) nie sporządzają kwartalnych sprawozdań ze swojej pracy i ewidencji związanej z ich zarządzaniem;

d) z zastrzeżeniem przestrzegania terminów ustanowionych w art. 12 ust. 3,

— w przypadku organizacji niebędących członkami stowarzyszenia, nie przekazują co miesiąc właściwym organom wniosków o pomoc przekazywanych im przez ich członków w trakcie poprzedzającego miesiąca,

— w przypadku organizacji, które są członkami stowarzyszenia, nie przekazują co miesiąc stowarzyszeniu wniosków o pomoc przekazywanych im przez ich członków w trakcie poprzedzającego miesiąca,

— w przypadku stowarzyszeń organizacji producentów, nie przekazują właściwym władzom co miesiąc wniosków o pomoc przekazywanych im przez członków organizacji w poprzedzającym miesiącu.

Uznanie zależy od przestrzegania wszystkich warunków wymienionych w niniejszym artykule.

Artykuł 18

Do celów sprawdzenia zgodności z warunkiem ustanowionym w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84 organizacje producentów wymagają od swoich członków dostarczenia kopii aktów stanowiących o tytule własności, umów lub innych dokumentów, na podstawie których zarządzają plantacjami oliwek. Kopie te załącza się do rejestru członków organizacji producentów.

Artykuł 19

1. Organizacje producentów, które tworzą stowarzyszenie, muszą reprezentować przynajmniej jedną trzecią część regionów gospodarczych, określonych w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84.

2. Weryfikacja przewidziana w art. 10 tiret pierwsze rozporządzenia (EWG) nr 2261/84 obejmuje 5 % kontroli członka stowarzyszenia przeprowadzonych przez organizacje producentów. Stowarzyszenia sporządzają szczegółowe sprawozdanie z każdej przeprowadzonej kontroli i przekazują niezwłocznie kopię właściwemu Państwu Członkowskiemu, a w razie potrzeby agencji kontrolnej.

Artykuł 20

1. Przed dniem 1 stycznia każdego roku gospodarczego organizacje producentów lub, gdzie jest to właściwe, ich stowarzyszenia składają deklaracje upraw i wszelkie do nich poprawki właściwej agencji zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

2. Organizacje producentów lub, gdzie jest to właściwe, ich stowarzyszenia przekazują wnioski o pomoc w odniesieniu do bieżącego roku gospodarczego właściwej agencji danego Państwa Członkowskiego przed dniem 1 sierpnia każdego roku gospodarczego. Jednakże wnioski o pomoc złożone z opóźnieniem przez plantatorów oliwek mogą być przekazane przez organizację lub stowarzyszenie do dnia 14 sierpnia każdego roku gospodarczego.

3. Po przeprowadzeniu kontroli zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84 organizacje producentów przekazują wnioski swoich członków o zaliczki właściwej agencji danego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 21

1. Przed dniem 31 kwietnia każdego roku gospodarczego ustala się następujące ilości na podstawie prognozy dla ogółu wstrzymanej pomocy zgodnie z art. 20d rozporządzenia nr 136/66/EWG i w ramach pułapu przewidywalnych zasobów dla każdego Państwa Członkowskiego:

a) ilość jednostkowa przyznawana stowarzyszeniom dla każdej z ich organizacji producentów;

b) ilość jednostkowa przyznawana organizacjom producentów dla każdego indywidualnego wniosku o pomoc.

Aby ocenić liczbę członków organizacji producentów uwzględnianych do celów zastosowania lit. a), uwzględniani będą jedynie członkowie, którzy złożyli w organizacji przynajmniej jeden wniosek w okresie obejmującym rok bieżący, jak i trzy poprzednie lata gospodarcze.

Pozostała część wstrzymanej pomocy zgodnie z art. 20d rozporządzenia nr 136/66/EWG dzieli się między organizacje producentów na podstawie ilości oliwy z oliwek, w odniesieniu do której pomoc jest przyznawana za pośrednictwem każdej organizacji.

Bez uszczerbku dla przepisów art. 11 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84, w przypadku gdy stowarzyszenia spełniły wszystkie obowiązki wynikające z przepisów Wspólnoty i nie wykorzystały całkowitej kwoty zebranej w drodze ustaleń finansowych przewidzianych w lit. a), dzielą pozostałą część pomocy między organizacje producentów będących ich członkami na podstawie liczby członków tych organizacji.

2. Jednakże tam, gdzie pomoc wstrzymana zgodnie z art. 20d ust. 1 rozporządzenia nr 136/66/EWG jest niewystarczająca w celu przyznania kwot wynikających ze stosowania ust. 1 lit. a) i b) dla organizacji producentów i ich stowarzyszeń, określone Państwa Członkowskie mogą wnieść swój wkład w spłatę pewnych kosztów, wynikających z kontroli przeprowadzonej przez takie organy.

W takich przypadkach Państwa Członkowskie mogą przyznać kwoty inne niż wyszczególnione w ust. 1 lit. a) i b) dla organizacji producentów i ich stowarzyszeń, jednakże drugie z wymienionych kwot w żadnych okolicznościach nie mogą zostać przekroczone.

3. Zaliczki, jak przewidziano w art. 11 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84, nie mogą przekroczyć:

— w przypadku stowarzyszeń, 70 % kwoty otrzymanej z przemnożenia ilości jednostkowej ustalonej dla poprzedniego roku gospodarczego zgodnie z ust. 1 lit. a) przez liczbę organizacji producentów będących ich członkami, lub

— w przypadku organizacji producenckich, 70 % kwoty otrzymanej z przemnożenia ilości jednostkowej ustalonej dla poprzedniego roku gospodarczego zgodnie z ust. 1 lit. b) przez liczbę przewidywalnych wniosków.

ROZDZIAŁ 6

System informacji geograficznej dla uprawy oliwek

Artykuł 22

System informacji geograficznej dla uprawy oliwek przewidziany w art. 2 ust. 1 rozporządzenia WE nr 1638/98, zwany dalej „GIS dla uprawy oliwek", obejmuje plantatorów oliwek, którzy złożyli deklaracje upraw, jak przewiduje art. 1 niniejszego rozporządzenia, oraz wnioski o pomoc przyjęte w art. 12.

Artykuł 23

1. Tworzy się skomputeryzowaną alfanumeryczną bazę danych w celu zarejestrowania następujących informacji odnoszących się do każdego gospodarstwa rolnego lub działki, w odpowiednim przypadku:

— informacji z deklaracji upraw i wniosków o pomoc, z ich wszelkimi zmianami,

— ilości oliwy z oliwek i, gdzie jest to właściwe, oliwek stołowych, na które pomoc została wypłacona,

— informacji określonej w art. 10 ust. 1,

— wyników kontroli na miejscu.

2. Alfanumeryczna baza danych identyfikacji działek rolniczych będzie taka sama jak ta wykorzystana dla Zintegrowanego Systemu Zarządzania i Kontroli (IACS), uzupełniana w razie potrzeby w celu objęcia powierzchni obsadzonej drzewami oliwnymi.

Artykuł 24

1. Tworzy się skomputeryzowaną bazę danych graficznych, zawierającą działki objęte znaczną liczbą deklaracji dla jednostek zarządzających, wyznaczonych przez Państwa Członkowskie. Zawiera ona następujące trzy zestawy graficznych informacji:

— cyfrowe ortofotografie,

— granice jednostek administracyjnych i działek, według wskazań w księgach wieczystych lub, tam gdzie ich nie ma, w systemie identyfikacji działek ustanowionym przez Państwo Członkowskie,

— lokalizacje pojedynczych drzew oliwnych.

Państwo Członkowskie ustala minimalną wielkość działki, na której uprawia się oliwki, poniżej której nie określa się żadnych granic. Minimalna wielkość nie może przekraczać 10 arów.

W odniesieniu do jednostek administracyjnych, niewłączonych do bazy danych graficznych, Państwa Członkowskie ustanawiają alternatywny system w celu zapewnienia ważności deklaracji.

2. Bazę danych graficznych stosuje się do jednorodnego systemu projekcji w odniesieniu do całego państwa i zapewnia, że różne warstwy informacji są geometrycznie zgodne w przestrzeni i czasie.

Baza danych graficznych będzie okresowo uaktualniana w celu zapewnienia najświeższych informacji i zapewnienia, że ortofotografie nie są starsze niż pięć lat.

3. Cyfrowe ortofotografie są zgodne z geometrycznymi normami sporządzania map w skali 1:10 000 i, z punktu widzenia radiometrycznego, jeden piksel odpowiada maksymalnie jednemu metrowi w polu. Są one zgodne z rynkowymi standardami pod kątem mozaiki i tonu.

Granice działki mają format rastrowy lub wektorowy, w zależności od dostępności, zgodnie ze standardami sporządzania map w skali 1:10 000. We wszystkich przypadkach wprowadzony system ma właściwości topologiczne niezbędne w celu zapewnienia swobodnego dostępu do działek, kontrolowania zmiany granic na przestrzeni czterech poprzedzających lat gospodarczych i dostęp do cech charakterystycznych działek w alfanumerycznej bazie danych.

4. Plantatorzy oliwek, którzy złożyli deklaracje upraw, mogą mieć dostęp do informacji w bazie danych graficznych i mogą, na wniosek, otrzymać kopię dotyczących ich informacji zawartych w alfanumerycznej i graficznej bazie danych.

Artykuł 25

1. Powierzchnię działek rolnych i liczbę drzew oliwnych w bazie danych graficznych ustala się poprzez wszelkie odpowiednie środki ustalone przez kompetentny organ, w szczególności przez interpretację aktualnych zdjęć lotniczych i satelitarnych o wysokiej rozdzielczości. Jednakże kontrole na miejscu muszą być przeprowadzane tam, gdzie interpretacja zdjęć lotniczych nie jest jednoznaczna.

Rozproszone drzewa oliwne są identyfikowane, a ich lokalizacja odpowiednio naniesiona.

Państwa Członkowskie wyznaczają techniczną tolerancję w odniesieniu do dokładności pomiarów powierzchni i liczenia drzew, biorąc pod uwagę dostępne dokumenty urzędowe i lokalną sytuację.

2. Liczba drzew oliwnych w każdej bazie danych graficznych jest porównywana z informacją w deklaracjach upraw zawartą w alfanumerycznej bazie danych.

Tam, gdzie zadeklarowana liczba drzewek oliwnych w gospodarstwie różni się o ponad 3 % od liczby ustalonej zgodnie z ust. 1, deklaracja upraw będzie uznana za niezgodną.

3. Powiadamia się danych plantatorów oliwek, jeżeli ich deklaracje zawierają niezgodności. Danym plantatorom przyznaje się okres karencji do trzech miesięcy, według uznania Państwa Członkowskiego, w trakcie którego mogą uzasadnić przyczynę niezgodności lub, zaraz po tej informacji, zmienić deklaracje.

Na wniosek plantatora, jeżeli dostarczone usprawiedliwienie okaże się niewystarczające dla Państwa Członkowskiego do zaakceptowania zadeklarowanych danych odpowiednio zmienionych, należy przeprowadzić kontrolę w obecności obu stron, której koszty ponosi plantator, jeżeli zadeklarowane dane, bez względu na to, czy zmienione czy nie w zastosowaniu pierwszego akapitu, nie potwierdzą się.

4. Liczba drzewek oliwnych ustalona w odniesieniu do każdej działki musi odpowiadać:

— danym z deklaracji, gdzie jest to właściwe, zmienionym w zastosowaniu ust. 3, gdzie nie ma niezgodności lub ewentualne niezgodności są mniejsze niż określone zgodnie z ust. 1,

— danym określonym zgodnie z ust. 1, jeżeli plantator oliwek nie wykorzystał okresu karencji w celu powiadomienia o niezgodności,

— danym zarejestrowanym po kontroli przewidzianej w ust. 3 akapit drugi, w pozostałych przypadkach.

5. Powierzchnie obliczone zgodnie z ust. 1 i liczbę drzew oliwnych określonych w odniesieniu do każdej działki, a także całkowitą liczbę na gospodarstwo, rejestruje się w alfanumerycznej bazie danych.

Artykuł 26

1. GIS plantacji oliwek Państwa Członkowskiego lub regionu uznaje się za zakończony w odniesieniu do danego obszaru, jeżeli:

a) alfanumeryczna baza danych przewidziana w art. 23 ust. 1 zawiera informacje dotyczące wszystkich deklaracji upraw i wnioskach o pomoc w odniesieniu do najbliższego roku gospodarczego;

b) baza danych graficznych przewidziana w art. 24 ust. 1 pierwszym i drugim akapicie określa lokalizację wszystkich działek objętych bazą danych i włączonych do alfanumerycznej bazy danych;

c) liczbę drzew oliwnych na działkach w bazie danych określonej w lit. a) i tych w bazie danych określonej w lit. b) porównano zgodnie z art. 25 ust. 2 i liczbą deklaracji zawierających niezgodności, przez co nie można ustalić danych do zewidencjonowania zgodnie z art. 25 ust. 2, reprezentuje mniej niż 5 % wszystkich deklaracji upraw.

2. Bez uszczerbku dla wyników przeprowadzonych weryfikacji w trakcie rozliczania kont EFOGR wydatki na założenie GIS plantacji oliwek i okresowe uaktualnianie bazy danych graficznych są odpowiednie w odniesieniu do finansowania przez Wspólnotę w latach gospodarczych 1998/99, 1999/2000 i 2000/2001.

3. Państwa Członkowskie informują Komisję o środkach krajowych podjętych zgodnie z art. 23–26.

Przed dniem 1 stycznia 1999 r. Państwa Członkowskie przedstawią Komisji sprawozdanie z sytuacji GIS plantacji oliwek na dzień 1 listopada 1998 r.

Do 1 listopada 1999 r. Państwa Członkowskie określą, czy GIS plantacji oliwek w jakimkolwiek regionie lub Państwie Członkowskim został zakończony na podstawie sprawozdania danego Państwa Członkowskiego zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 38 rozporządzenia nr 136/66/EWG.

ROZDZIAŁ 7

Kontrole

Artykuł 27

1. Stała skomputeryzowana ewidencja danych o oliwkach i produkcji oliwy z oliwek przewidziana w art. 16 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84 zawiera:

a) alfanumeryczną bazę danych i bazę danych graficznych o GIS plantacji oliwek przewidzianych w art. 23 i 24 oraz wyniki kontroli przewidzianej w art. 25;

b) rejestr nowych nasadzeń zawierający informacje określone w art. 5 i wyniki kontroli określone art. 29;

c) rejestr organizacji producentów i ich stowarzyszeń wraz z informacjami określonymi w art. 16 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2261/84;

d) rejestr zawierający informacje o warunkach zatwierdzenia zgodnie z art. 7, ewidencję towarową określoną w art. 8 i wyniki kontroli przewidzianych w art. 30;

e) rejestr jednorodnych obszarów produkcji zawierający informacje określone w art. 6.

2. Rejestry określone w ust. 1, z wyjątkiem bazy danych graficznych, umożliwiają bezpośrednie i natychmiastowe sprawdzenie danych z bieżącego roku, a także z czterech wcześniejszych lat gospodarczych.

Państwa Członkowskie mogą utworzyć zdecentralizowane zbiory danych, pod warunkiem iż mają one jednorodny charakter, są ze sobą zgodne i centralnie dostępne w agencji płatniczej i agencji kontroli. Bazy danych GIS plantacji oliwek są zgodne ze zintegrowanym systemem.

Kody identyfikacji plantatorów oliwek, organizacji producentów i ich stowarzyszeń, olejarni i jednorodnych obszarów produkcji są przypisywane danym, pojedynczym osobom lub organom i całkowicie lub automatycznie przekształcane, aby umożliwić zebranie i przebadanie w ciągu pięciu lat gospodarczych wskazanych w pierwszym akapicie i niezwłocznie przeprowadzonych.

Bez uszczerbku dla przeprowadzanych kontroli, w szczególności w odniesieniu do kontroli przekrojowych rejestrów i podawanych wyników, rejestry zawierają archiwa danych historycznych dostępnych w odniesieniu do lat gospodarczych, wcześniejszych niż wskazane w pierwszym akapicie i, najpóźniej od dnia 31 października 2001 r., informacje zawarte w nich są:

— automatycznie zbierane na poziomie regionalnym i Państwa Członkowskiego,

— automatycznie porównywane między rejestrami.

Artykuł 28

1. Począwszy od roku gospodarczego 1998/99,

a) kontrole deklaracji upraw obejmują co najmniej:

— porównanie z danymi w bazie danych graficznych i, gdzie stosowne, dostosowania zgodnie z art. 25,

— kontrole przekrojowe w odniesieniu w celu wykazania, że zgłoszone działki rzeczywiście istnieją, i w celu uniknięcia nałożenia się pomocy przyznanej w tym programie lub w innych programach pomocy, w których powierzchnie są deklarowane;

b) kontrola pomocy składa się z weryfikacji określonych w art. 14 ust. 3 tiret drugie i trzecim rozporządzenia (EWG) nr 2261/84.

Kontrole w celu zapewnienia, że deklaracje upraw i wnioski o pomoc się zgadzają, uwzględniają przede wszystkim:

— plony oliwek i uzysk oliwy ustalane zgodnie z art. 18 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do obszaru, na którym znajduje się gospodarstwo albo gospodarstwa, skąd pochodzą wytłaczane oliwki;

— przeciętne plony oliwek i uzysk oliwy w gminach, w których znajduje się gospodarstwo albo gospodarstwa, skąd pochodzą tłoczone oliwki, jeżeli takie plony mają miejsce w Państwach Członkowskich.

W przypadkach gdy kontrole wykonywane w ramach pierwszego akapitu wykazują niezgodności, procedura przewidziana w art. 25 ust. 2 i 3 w odniesieniu do liczby drzewek oliwnych stosowana jest *mutatis mutandis* w odniesieniu do pozostałych niezgodności czy brakujących informacji. Niemniej ilość oliwy, w odniesieniu do której wystąpiono o pomoc, może pozostać niezmieniona.

2. Bez względu na ust. 1 akapit pierwszy, w regionach, gdzie GIS plantacji oliwek nie został ukończony, kontrole na miejscu przeprowadzane są w odniesieniu do 1 % wszystkich deklaracji upraw w roku gospodarczym 1998/99, 5 % w roku 1999/2000 i 10 % w roku 2000/2001.

Co najmniej dwie trzecie deklaracji wskazanych w pierwszym akapicie to deklaracje nieskontrolowane na miejscu podczas dwóch poprzednich lat gospodarczych.

3. Podczas kontroli na miejscu wszystkie informacje w deklaracjach upraw i wnioskach o pomoc są weryfikowane, w szczególności:

— lokalizacja każdej działki i liczba drzew oliwnych na niej,

— miejsce przeznaczenia oliwy w przypadku określonym w art. 10 ust. 1,

— spójność między drzewami oliwnymi w gospodarstwach i ilością oliwy objętej wnioskami o pomoc.

Wnioski o pomoc określające niezgodne ilości oliwy należy odrzucić.

4. W odniesieniu do każdego roku gospodarczego, począwszy od roku 1998/99, ustanawia się procent, tam gdzie jest to stosowne, dla liczby drzew zadeklarowanych ponad liczbę drzew określoną zgodnie z art. 25 ust. 4 lub stwierdzoną podczas kontroli wymienionych w ust. 1 i 2.

Procent ten w stosunku do liczby drzew określonych równa się różnicy między liczbą drzew zadeklarowanych i liczbą drzew stwierdzonych, tam gdzie ta różnica jest większa niż 0, pomnożonej przez 100.

Artykuł 29

1. Z braku dostatecznych dowodów lub w przypadku wątpliwości Państwa Członkowskie przeprowadzają kontrole deklaracji na miejscu przed dniem 1 listopada 1999 r. zgodnie z art. 5 ust. 1.

Nasadzenie i karczowanie roślin od dnia 1 maja do dnia 31 października 1998 r. ustala się na podstawie wszelkich informacji dostarczonych przez plantatorów, na żądanie właściwej agencji Państwa Członkowskiego i sytuacji na miejscu kontroli, w szczególności dotyczącej wielkości drzew. Po przeprowadzeniu wszystkich kontroli wątpliwości rozstrzygane są na korzyść plantatorów.

2. Przynajmniej 10 % deklaracji, zgodnie z art. 5 ust. 2 i 3, w odniesieniu do każdego roku gospodarczego zostanie sprawdzonych przed końcem następnego roku gospodarczego.

Artykuł 30

1. Od roku gospodarczego 1998/99 kontrole przewidziane w art. 14 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2261/84 obejmują wnikliwe kontrole informacji i danych w odniesieniu do każdego roku gospodarczego, dostarczanych przez co najmniej 30 % zatwierdzonych olejarni, wybranych na podstawie analizy ryzyka. Niemniej liczba kontroli w każdym Państwie Członkowskim nie jest mniejsza od liczby kontroli przeprowadzonych w olejarniach w ciągu roku gospodarczego 1997/98.

Dodatkowo, w celu ustalenia, że informacja jest zarejestrowana i warunki do zatwierdzenia są spełnione, przeprowadzone są pobieżne kontrole olejarni zgodnie z następującymi procentami:

— 5 % w roku 1998/99,

— 10 % w roku 1999/2000,

— 20 % w roku 2000/2001.

2. Wnikliwe kontrole obejmują:

a) kontrole na miejscu wyposażenia, ilości i rodzajów przechowywanych produktów, rachunków i innych odnośnych dokumentów;

b) porównanie różnych danych z olejarni lub dostępnych z innych źródeł, w szczególności z dostawami, miejscem przeznaczenia oliwy i pozostałości oliwy, zużyciem energii elektrycznej i wody oraz zatrudnionej siły roboczej;

c) porównanie ilości zapasów ewidencji towarowej i ogólnej ilości we wnioskach o pomoc złożonych przez zainteresowanych plantatorów oliwek;

d) inne kontrole określone w art. 8; analizę próbek określoną w art. 8 lit. a) przeprowadza się w odniesieniu do przynajmniej 25 % pobranych próbek.

3. Co więcej, w odniesieniu do przynajmniej 10 % wnikliwych kontroli Państwo Członkowskie kontroluje dostawców towarów lub usług bądź odbiorców oliwy lub wytłoczyn oliwek określonych w art. 10 lub art. 9 ust. 1 lit. g).

Jeżeli odbiorca oliwy lub wytłoczyn oliwy odmawia poddania się kontroli lub gdy właściwy organ ma dowody, że nie było takiej dostawy oliwy lub wytłoczyn oliwy, wówczas:

— w przypadku określonym w art. 10 ust. 1 – odbiorca jest zobowiązany zapłacić Państwu Członkowskiemu podwójną kwotę pomocy wypłaconej na tę ilość oliwy,

— w przypadku określonym w art. 10 ust. 2 – Państwo Członkowskie stosuje karę proporcjonalną do tej ilości oliwy.

Kwoty uzyskane przez Państwo Członkowskie odejmuje się od wydatków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej przez organy płatnicze lub służby Państwa Członkowskiego.

Artykuł 31

Jeżeli agencji powierza się zadanie przeprowadzania kontroli, jak przewidziano w niniejszym rozporządzeniu, takie kontrole wykazuje się w programie pracy agencji sporządzonym zgodnie z art. 3 i 4 rozporządzenia (EWG) nr 27/85.

Bez względu na przepisy art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia (EWG) nr 27/85 program pracy na rok gospodarczy 1998/99 dostosowuje się odpowiednio i przedstawia Komisji przed dniem 1 grudnia 1998 r. do zatwierdzenia przed dniem 1 stycznia 1999 r. Dostosowany program i odpowiadający mu budżet zatwierdza się ostatecznie przez dane Państwo Członkowskie najpóźniej do dnia 15 stycznia 1999 r.

ROZDZIAŁ 8

Przepisy ogólne

Artykuł 32

Producenckie Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki, aby poinformować plantatorów, olejarnie i pozostałych przedsiębiorców o karach przewidzianych lub zgodnych z przepisami Wspólnoty, w szczególności w przypadkach, gdy deklaracje upraw lub wnioski o pomoc nie odpowiadają prawdzie.

Producenckie Państwa Członkowskie przekazują niezwłocznie Komisji przepisy przyjęte zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Przed dniem 1 stycznia 2000 r. i dniem 1 stycznia 2001 r. producenckie Państwa Członkowskie przedstawiają skrócone sprawozdanie o ilości przeprowadzonych kontroli w ramach art. 28, 29 i 30, ilości przypadków, w których potrzebne było dostosowanie, ze wskazaniem odpowiednich informacji lub ilości, a także nałożonych lub rozważanych kar, wraz z krótką oceną mechanizmów kontroli i napotkanych trudności.

Artykuł 33

Niniejszym rozporządzenie (EWG) nr 2276/79 traci moc z dniem 1 listopada 1999 r.

Rozporządzenie (EWG) nr 3061/84 stosuje się w dalszym ciągu w odniesieniu do środków dla lat gospodarczych poprzedzających rok 1998/99 do dnia 31 października 1999 r. Uchyla się je z dniem 1 listopada 1999 r.

Artykuł 34

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1998 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 stycznia 1998 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji